

Muzeji i publika

Imaju li zagrebački muzeji publike? Na to pitanje nije lako odgovoriti, ne samo zato što ne raspolažemo potpunim statistikama, već i zbog toga što nam ni najtočnije brojke ne bi rekle sve što nas zanima.

Uostalom gornje pitanje bi se moglo postaviti i obrnuto. Ima li u Zagrebu muzeja dovoljno pristupačnih publici? Posjeti li nas, na primjer, znamac ili prijatelj iz unutrašnjosti ili iz inozemstva i zanima se za muzeje, kamo ćemo ga povesti? Bez sumnje najprije ćemo se sjetiti muzeja koji su specifični za naš grad i našu naciju, i predložiti ćemo Gradski i Etnografski muzej. I već će iskrsnuti zapreke.

Muzej grada Zagreba u Opatičkoj ulici ima otvorene samo dvije sobe s eksponatima svoje stalne zagrebačke zbirke. U njima nećemo moći dobiti ni iz daleka kompletnu sliku o historijskom razvoju grada pod Gričem. Pitamo li zašto nije izložena čitava zbirka, sukobit ćemo se s kroničnim stambenim problemom. Prije dvije godine u prostorijama ovog muzeja postavljena je veoma studiozna i vrijedna izložba posvećena 40. godišnjici SK. To je bez sumnje izložba koja zavreduje da ostane stalna, no još uvijek se nije riješilo pitanje njenog promotora, te je ostala u Muzeju grada Za-

Muzej grada Zagreba napola zatvoren — Sve više pojedinačnih posjeta — »Zainteresirani« pojedinci — Prvo nastavnici, a onda učenici

greba, koji može istovremeno prikazivati samo mali dio historije Zagreba. Muzej raspolaže sredenim materijalom za period sve do prvog svjetskog rata, na koji se nastavlja i bogata dokumentacija o brzom rastu grada u našem vremenu, no sve je to privremeno nepristupačno publici.

Etnografski muzej privlači mnogo posjetilaca, osobito u vrijeme sajмова. Stalni muzejski pedagog provodi publiku kroz muzej, spreman da joj odgovori na sva pitanja i objasni materijale bogatih zbirki. Posjet u tom muzeju dosiže godišnje impozantne brojke, a tvrde da bi ona mogla biti i još veća, ali se na tome ne inzisti-

ra iz sasvim »tehničkih« razloga. Nažalost, konstatirano je da brojniji posjet dovodi i do češćih krađa pojedinih sitnijih predmeta iz etnografskih zbirki, a samo jedan čuvar u četvorkatnoj zgradi ne može spriječiti tu vrstu »zainteresiranosti« izvjesnog dijela publike.

Iskustvo Zoološkog muzeja pokazuje da su pomno priredene izložbe najprivlačnije za publiku. Izložba koja je ljetos u ovom muzeju obuhvatila sve nalaze o evoluciji živih bića u kontinuitetu od milijun godina privukla je oko 4000 posjetilaca i to u razdoblju kada zbog školskih praznika nije bilo baš mnogo grupnih posjeta.

U Arheološkom muzeju zapaženo je poboljšanje kvalitete posjeta, tj. znatan porast broja pojedinačnih posjetilaca, koji već čine gotovo 50% ukupnog posjeta. Oni koji posjećuju muzeje sami, obično imaju i više interesa i znanja od onih koji se na takav korak mogu odlučiti jedino u skupini. Ovaj muzej nema posebnog pedagoga za rad s publikom, već nastoji privući nastavnike i profesore na prethodne konzultacije, tako da oni sami mogu voditi svoje dake i pružiti im sva stručna objašnjenja.

M. G.